

In de Serre

Herman Richir

PANORAMA

EEN GEILLUSTREERD WEEKBLAD

o o o o

A. W. Sijthoff's Uitgevers-Maatschappij

Adres voor redactie en administratie:

Doenzastraat 1, Telefoon No. 1, Leiden

Prijs per jaar f 5.20, per nummer 10 cent, voor België 20 centiemen

De kunst van Herman Richir.

o o o o

Het portret is een der meest verwaarloosde onderwerpen der hedendaagsche schilderkunst. De fotografie is daar wel eenigszins als oorzaak in betrokken. Doch slechts ten deele.

Maar het portret is ook een der moeilijkste onderwerpen. En de hedendaagsche schilders willen zoo vroeg mogelijk naam maken. En met de moderne methoden borstelt men zoo gemakkelijk een landschap. Zeker, de schilder leeft van tentoonstellingen; de schilderkunst evenwel schijnt er erg onder te leiden.

Het portret eischt van den schilder niet alleenlijk een subtile vaardigheid in teekening, maar ook een wel onderlegde kennis der anatomie, als een diepe zielenkennis.

Herman Richir is een portretfist. Als bestuurder der Koninklijke Akademie van Schoone Kunsten te Brussel, zooniet misprezen, dan toch, alleenlijk omdat hij is een officieel artiest, wat al te willekeurig verzwegen.

Als dusdanig, 't is te zeggen officieel kunstenaar, maakte hij de portretten van H. H. M. M. den Koning en de Koningin; den Graaf van Vlaanderen; Jhr. de Lantsheere, Staatsminister, gouverneur der Nationale Bank.

In het vrouweportret is Herman Richir het best.

In „Le Byou” (het kleinoed), „La châte rouge” (zie vóórplaat), „Dans la serre” en „Jeunesse” (zie pagina 5) verrukt u de weligheid der kleuren, orkestreerende de délicate melodie der nerveuse lijn, als een zoet ruischende symphonie.

De kunst van dezen artiest is verfijning en distinctie.

Met de impressionisten zoekt hij de poëzie niet alleenlijk in de lijn, maar tevens in de kleur, in de verhouding van toon tot toon, als in de schakeering en de trilling er van. In de uitvoering werkt hij op de wijze der groote meesters die hem voorafgingen.

Zij die meenen dat deze kunstenaar te veel offert

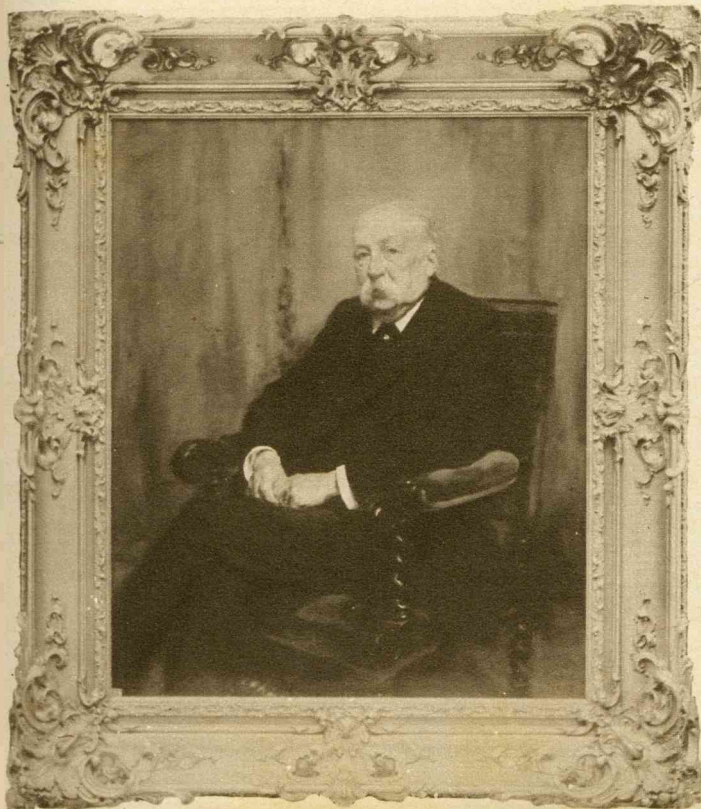
aan de mode van den dag in de pose en de kleederdracht zijner personages, vergeten dat het schoone overal en van alle tijden is. Onze twintigste eeuw heeft de hare, misschien te veel misprezen door hen die er den stijl niet van ontwaren.

Op een ander gebied, den dans namelijk, hebben de Russen — Nijinski en Anna Pavlova — dat bewezen in hunne balletten, waar ze zelfs de bewegingen van den hedendaagschen sportman tot schoonheid styleerden.

De zacht heuvelende lijn langs het slanke, lenige lichaam, de pose der freele handen, de rustige on-eindigheid uit de ietwat melancholiek stralende oogen, maken van „Jeugd” niet een mystiek en cerebraal zwaar gedicht, maar een zacht en zoet aanruischend florentijnsch poëma.

J. K. PANSAERS.

Portret van den Minister van Staat
De Lantsheere

Het Kleinoed

Portret van Z. K. H. den Graaf van
Vlaanderen

